

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn.ª pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'50	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm.ª atrassats des 2.ª tom...	0'06	»
Id. id. des 1.ª tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 41.

Fóra Palma. Dins Mallorca.	3 mesos....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España	3 mesos....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangè..	3 mesos....	1'00
	1 any.....	5'50

L'AMO 'N GERGORI.

Una vegada hey havia à Ciutat un fornè anomenat l'amo 'n Gergòri que tenia un forn molt acreditat y aparroquianat, perque feya els pans gròssos, ses ensaymades seimoses y completes, y ses demés pastes plènes de hònes mistures y de lo més saboroses; pero el pobre havia tornat véy y li costava pena s' havè d'aguantá sa faxuga tasca de pastá en sa nit, y fé ses altres feynes sobrades que son pròpies d' els fornès.

Ell bé tenia un fadrí palé per está à sa boca des forn y un missatge jove de cap plá y bon cantet per aná à cercá ses pòsts d' els casolans; pero, com era un homo de molta conciència, incapás de robá un gra de blat à ses vuytenes, era també de poch capital; y per axò estalviava lo que podia, atèses ses pòques ganancies del ofici. Per avansá un sòu, ell tot sol en es forn hey feya sa feyna de dos missatges, perque no se plañia cap mica; mes ja he dit qu' havia tornat véy y heu comensava à trobá sobrat.

Un día qu' havia fet moltes tortades en fuys, perque l' ondemá era sa festa de Sant Juan, y estava cansat y brollant p' el tot el séu còs, pensava en sí mateix.

—Si jo tenia un esclau mòro de molta fòrsa y poch doblés, sa feyna 'm retriá; y jo podria folgá qualque estona; y ajudaria els dematins à sa méua dòna der-rera es taulell, que la pobre comensa ja à está frita de dú aquesta vida.

Consultá aquest pensament amb ella, quant tots dos tenian es cap demunt es coxí; y sortí de sa consulta qu' en haverhí ocasió bona comprás s' esclau, y perque no li costás tant y li bastassen els diners que tenia, el triás atlòt; y axí, de cada any entraria en més fòrsa, al mateix temps que ell les aniria perdent.

Poch temps després una galera de rey va fé una prèsa, y pregonaren que qui volgués esclaus, auàs à sa Cadena de Cort, qu' allà se rematarian aquella setmana, juntament amb so carregament de sa barca prèsa.

El hò de fornè se presentá à Cort y va

veure una vintena de mòros y uns vuytanta sachs que digueren qu' eran de farina.

Els mòros eran tots de mitja edat, llevat d' un que tenia ja sa barba blanca, y que tolduna que va veure per allà à l' amo 'n Gergòri no li llevá els uys de demunt. Cada vegada que 's forné s' acostava devés ell; li deya baixet:

—Adeu, l' amo 'n Gergòri.

De tolduna aquest no s' en temé, però à ses tres ó quatre vegades hey fé atenció, posá esment à lo que deya es mòro, va veure qu' anava per ell y pensá que aquell esclau el devia coneixe qui sab d' hont y de quant, més no per axò li contestá, ni 'n fé cas.

Torná à arrambarshí, y es mòro amb veu mes alta torná à dirli:

—Adeu, l' amo 'n Gergòri.

—Bon dia, (li digué aquesta vegada.) ¿D' hont me coneixes?

—D' aquí, de Ciutat.

—Axò no té res d' estrañy. Jo hey vaitx neixe y no me 'n son mogut may.

—Vos ja no voleu sebre res de mí.

—Diguem de quant me coneixes.

—Ja fa molts anys.

—¿Com-es-ara?

—Mes de coranta, per ventura. Vos encara erau fadrí, pero estavau per casarvós aquell any.

—Vertaderament sa téua fesomia no m' es nòva, mes no puch recordá ahont he vist sa téua cara, si tu no m' ho dius, ó no m' ajudas à cabilá...

—Ja vos ha fuyt de sa memòria aquella vegada que me comprareu una barcada de blat.

—Ara 'n tench una espècie. ¿Y com es que 't tròb per aquí avuy? ¿Qu' has vengut à manco?

—Axò es llarch de contá, y ara no es hora de destapá vides y miracles de ningú. Vos, digaumè que cercau per aquí. Com que dugueu mèna feta, y curòlla de comprá farina.

—¿Farina? No heu cregues. Cap pensament hey he fet amb sa farina. Jo, lo que tench mesté es un esclau qu' encara sia atlòt, y no 'n veitx cap.

—Mals contes feys, l' amo 'n Gergòri. Els atlòts no tenen enteniment. A vos

vos convé comprá es mes véy de sa barcada.

—Jo 'l vuy fort de puñs per podè pastá, y que 'm descans à mí.

—¿Y vos qu' encara pastiau?

—¿Si past? Pare per fòrsa. ¡Ja aniria bé la cosa si jo no pastás!

—Segon veitx, amb coranta anys ó més que duys de forné no heu fet sa fortuna que jo 'm creya; y no es perque no hajau tengut ocasió de ferla gròssa, amb tants d' anys de fam com han passat.

—Desenganèt. Un homo que vol aná rècte amb Deu li vé just s' atravessá y surá sa barca.

—A la cuenta. Jo, aquí ahont me veys, som mes rich que vós.

—No heu digues per riure. Gens heu difícil.

—S' entén, per ara. No sé mes tart lo que será.

—Un homo, en tení salut, es pellet d' es neixe, y no deure res à ningú; saps qu' está de rich.

—Jo crech tení qualque còsa mes que lo que deys.

—Fóra Mallorca no heu descrech.

—Aquí à Mallorca.

—¿Y que tens aquí mes que lo que veitx?

—¡Que tench! ¡Que tench! Un bon cap per governá els méus interessos.

—Y jo maldement tenga bon cap, per cuydá de lo meu, y que may m' ha feta pò sa feyna, sa méua dissòrt ha volgut que topás amb gent mal pagadora y m' he vist precisat à manllevá, per no podermè serví de lo méu.

Aquell mòro se quedá pensatiu, y al cap d' una bona estona li va dí:

—Veys l' amo 'n Gergòri: jo vos tench per homo de bé.

—Pòts contá qu' heu som à carta cabal.

—¿Y estiriau dispòst, com homo de bé, à ferme un favor?

—Y perque no; mentres jo puga.

—¿Y seriau homo de guardá un secret gròs?

—Maldement fossen mitja dotsena.

—¿Y no 'l diriau may à sa vòstra dòna?

—A sa dòna, jo no li dich més qu' allò que vuy que sábiga.

—¿Debòn-de-veres, puch contá amb vos?

—Sempre que sia sense ofendre à Deu, y que sia cosa qu' estiga en sa méua ma, pòts contá en mí del tot, segons t' he dit.

—Ydò; heu de sebre que jo som molt rich, pero à l' hora d' ara tota sa méua riqueza penja d' un cabey.

—Comènsa, ydò, à dirme que vòls que fassa per salvarlet.

—Lo primer de tot, suposat qu' heu mesté un esclau, es comprarmé à mí.

—Ja t' he dit que tú no ets bõ per lo que tench mesté.

—Jo encara tench puñs y fòrsa abastament per pastá ensaymades.

—De tú m' en demanarán massa doblés, y jo 'n tench poch.

—Vos enganau. ¿Que no m' heu reparat aquesta barba blanca y aquest color cotiflat y groch? No pensau que qualsevòl que me mir creurá que no tench una setmana de vida.

—Val' aquí perque tròb que no me duria cap conveniència es compratè.

—Vos deys lo que no sabeu ni podeu sebre. S' ajudarmé à mí es ajudarvos à vos mateix, perque no hey ha homo sense homo; y ningú en aquest mon sap del tot quin pa l' assacia ni ahont está sa séua desgracia ó sa séua ventura; ans al contrari allà ahont creym que no hey plòu, tot son goteres.

—¡Toca! No tens qu' inventá enfilyays de rahons per tentarmé. Tu, còm esclau, no m' ets gens convenient p' es meu negoci.

—L' amo 'n Gergòri... Jo vos podria dí ara «Rey me vòlen fé y no heu vuy essè»; pero no vos diré més qu' una cosa: compraumé, sia véy sia jove; costi molt, costi poch; que vos no eus quexareu de mí. Vos assegur que 'n tenir-me per esclau, no eus sabrà greu.

—Bòna la faria si 't comprava. Sa méua dòna no m' ha comanat altre cosa sino que 'l comprás jove.

—Pero, com no n' hi ha de joves, no podreu fé es séu gust.

—El prendré d' un poquet mes de edat.

—Y vos costará des pebre.

—Y meèm, ¡qu' hey ha que fé!

—No 'm pensava l' amo 'n Gergòri que tenguesseu tan mal còr.

—¿Y ara perque dius axò? Si jo no te compr, te comprará un altre que serà milló amo que jo.

—Pero; jo à vos, ja vos conech; y à s' altre ni 'l coneixeré, ni l' hauré vist may, ni tendré confiança bastant perque puga fiarmé d' ell, per salvá lo que tench en aquesta vall de llágrimes.

—¿Y que no puch ajudarté aximateix à lo que tu desitjas, sense comparté ni tenirté per esclau?

—No, fins à un cèrt punt.

—Si tú no t' espliques més, jo no 't puch entendre.

—Escoltaume bé y responen amb so

cor demunt sa ma à lo que vos vaitx à preguntá: ¿Quant jo vos vaitx vendre sa barcada de blat, tenguereu may cap queixa de mí?

—No cap.

—¿Pogueren coneixe que jo tractás d' estafarvos ó enganarvos?

—Tampoch.

—¿Me vaitx portá amb vos còm un homo lleal, maldement sia mòro?

—Sí. Tú te portares bé. No heu puch negá.

—Ydò. Tornau posá sa confiança demunt mí y dexaumé fé. Nòltros no mos coneixèm de fa dos dies. Compraumé, que no vos n' apenadireu.

—Bona quimera has presa.

—L' amo 'n Gergòri. Posau atenció à lo que vaitx à dí. Si m' comprau y jo puch salvá sa méua fortuna, vos ne regalaré la mitat... ¡Hala! Bastant fas... Ja veys que no puch parlá milló de lo que parl.

—Tu parles massa bé: com un àngel. Mes, jo no sé tú si tens poch ni molt.

—Vos no sou el qu' erau, l' amo 'n Gergòri. Vos heu tornat desconfiat y avaro y egoista y no sé que més.

—No digues axò. Lo qu' he tornat es véy, y à dirte veritat, heu fas mes p' es quedar de sa dòna que per altre motiu.

—Jo vos respòch de sa dòna.

—Tú no la coneixes. Té un gèni més curt qu' una monèa.

—Deixaulèm fé per conta méu.

—Es una vívora. Ja t' ho dich abans.

—Compraumé; y després veureu com me 'n donareu les gracies y m' agrahireu el que com amich antich haja fet confiança de vos.

—Vamos, ydò. Si tú promets desferté d' els trunfos de sa méua dòna, te compraré. Sempre seré à temps de tornarte vendre.

—No vendrá aquest cas.

Amb axò, ja lagueren acabat ses paraules. Lo que després conversaren y no res podria aná per un mateix camí.

Es pregoné, à instancies de l' amo 'n Gergòri encantá es mòro véy y com no hey hagué qui li fés quantre el tregué per vuytanta cinch lliures. Pujá à La Sala à pagá y el s' en dugué à ca-séua. Mes abans d' anarsèn de Cort, s' esclau li fé preguntá quin dia havian de rematá sa farina, y li contestaren que l' ondemá mateix.

(Acabará.)

PEP D' AUBEÑA.

DÈCIMES A LA VÈRGE DE LLUCH.

Plè de mals, plè de misèri,
Desde el dia que vaitx neixe
Mon còs de seguir no deixa
El camí del Cementèri.
De sa febre en lo desvèri
Veu mes lluny millors camins

Amb hòrts, palaus y jardins.
Mes ¡ay! qui hi vòl arribar
P' el Cementèri ha d' anar
Y passarné per dedins.

Aquest camí d' amargura
Vaitx emprendre desde nin
Y camin, sempre camin
Plè de dòl y desventura,
Perque sé que es camí atura
Un avench á cada pas
Y tench pò d' un gròs fracás.
Mes un àngel qu' ab mí duch
Me diu «Vetení per Lluch
Y cap avench trobarás.»

«Tots els camins van à Roma»
Diu s' adagi mallorquí.
¿Sabeu axò que vòl dí
Sense faltá punt ni coma?
Qu' es ben cèrt y no es cap broma
Que tot camí mena al Cèl.
Camins agres còm la fèl
Duguent mala compania
Mes al costat de María
Son més dulsos que la mèl.

Molts cercan el camí plá
Per no pegá cap suada
Y si du un poch de baxada
Es més bò de caminá.
Mes si nòltros hem d' aná
Després qu' un serà difunt
A viure en més ditxos punt
Pujèm dalt de la muntaña
Y allà trobarèm lliança
Per pegá bot més amunt.

Pujèm dalt Lluch qu' es un puitx
Qu' está ben pròp de la Glòria
Y segons mos diu l' història
Sempre el Dimòni d' ell fuitx.
Allà no hey ha may l' Enuix
Ni dòl ni mal de cap casta.
Tant sòls s' entrá dins la Clasta
Dona alegría à tothom,
Y de María el Sant nòm
Per viurehí à plè mos hasta.

Pujèm à Lluch, qu' allà dalt
Del Mon el caló es sent poch;
Veurèm de passada el lloch
Qu' es diu de la Bella el Salt.
Y el qui se tròba malalt
Que deix corre tal mania
Qu' à Lluch la Vèrge María
Si amb fè la hi sap demaná
El posará fòrt y sá
Y l' omplirà d' alegría.

Pujèm de Lluch dalt l' altura
Per veure aquesta vegada
Solemnement coronada
La portentosa figura
De la Vèrge Santa y Pura
Mare d' un Deu que morí
Per podermos redimí
Del mes funest captivèri;
Y anèm cap el Cementèri
Tranquils per tan bòn camí.

PEP D' AUBEÑA.

UN LLOGARET NOU.

A Palma capital de ses Balears y centro de sa séua ilustració y de ses autoridats de tota sa provincia, hey ha un llogaret que conté uns 670 habitants y que dista uns quatre kilòmetros de ses séues murades; y que pe séues condicions rares y estravagants pareix deixat de sa ma del homo, quant no de sa de Deu. El compònen una porció de families industrials que proporcionan à n'els ciutadans tota casta de mitjans per fé ses séues còmodes cases y nous edificis. Totes elles de gent senzilla, ignorant y rústica, pero que sab lo qu' es trabayá, suhá y menjá unes males sopes devòra sa llá de ca-séua.

Aquest llogaret s' anomena *Es Coll d' en Rabasa*, y perque vejeu si es un llogaret mal atès y rebutjat de tothom, escoltau ses séues circumstancies principals.

Es un llogaret que no té Batle ni pedaneo ni de barri.

Tampoch té cap municipal, ni sereno, ni punxa-sarris.

Tot axò com que sia un fonament hò per viurehi aplè, pero es el cas que tampoch té escola, ni costura, ni mèstre, ni mestresa. Es vicari deu fé de mèstre, pensareu voltros; pero lo particulá d' axò es que tampoch té vicari ni tant sols iglesia ahont poderhí dí missa.

Com per podernè ohí han de vení à Ciutat qu' es sa iglesia mes pròp que tenen, ningú va à missa may, ni saben que son ses oracions de sa Doctrina Cristiana.

Y no cregueu que no hey haja infants per enviarlós à escola y à costura, perque pareix que allà, tants n' hi ha, que com que may no hi puga arribá la fi del mon.

Voltros creureu que no haventhi sacerdots ni mèstres, ni autoridats, ni empleats de cap casta tampoch hey ha d' havè altres coses ménos profitoses à n' els uys de tothom; però vos enganau de mitx à mitx perque hey ha tres jochs de la tēja, sèt tavernes, un cassino en projecte, y no sé quants de protestants que fan una cosa que vòl essè escola y que no es res. Aquests protestants se donan es títol d' evangelistes pero no tenen ni hòu com Sant March, ni àguila com Sant Juan, ni lleó com Sant Mateu, ni angel com Sant Lluch. Els animals qu' hey ha pròp de tals evangelistes son els ases mòrts d' el carnatge, que donen molta pudó, els voltros que los se menján, el peix que mata sa *dinamita* dins ses pesqueres de pròp de sa torre d' en Pau y els angels bruts y mocosos que jugan y s' encalsan per demunt sa carretera.

Segons veitx no hey ha res de hò per allà, direu voltros; però aximateix té còses que son escl-lents, com cala Gam-

ba per pescá pops y s' Arenal per pescá mabres; encara que qualque dia de bon sòl també n' hi pòdan pescá de pops dins s' Arenal, pero los hi sòlen dú de Ciutat dins cotxos ó carrils.

Ses possessions del terme d' aquest llogaret son Son Suñé y Son Sant Juan, plenes de pins; sa Torre redona plena de mitjans; y Son Gayard, Son Mosson, Son Baña, Son Llebra y Son Metge, que no son molt fòrtes en sanitats, y han mesté posá en corantena.

No hey ha cap festa may de carré, ni aquest llogaret té cap patró; pero axí mateix passan es temps els homos y ses dònes jugant à cartes ó fent balls dins es setenari de tavernes que conté es llogaret.

¡Autoridats de Palma, girau los vòstros misericordiosos uys envers d' els industrials d' aquest poblet qu' es el fonament y l' ànima de tots els edificis de sa vostra capital!

POQUET Y CLARET.

A LA VÈRGE DE LLUCH.

Sens lo vòstre ausili
Venir jo, no puch.
Daume fortaleza
¡Oh! Verge de Lluch!

Mon còr de tantes desditxes
Está afligit, fatigat,
Y apenes mes débils plantes
De la tèrra puch alsar.

Mes lo còr d' amor, m' espurna
Y em diu: «No temes, envant,
La Vèrge et dará coratge,
Fòrsa et farà recobrar.»

¡Oh! ma dolça y hòna mare!
Mes pregaries escoltau
Feys qu' el vòstre Santuari
Prest jo venga à visitar.

Dexaume ecelsa María
Les aspres còstes pujá.
¡Oh, sí! deixau qu' els pèus vòstres
Venga à regar amb mon plant.

Els hòns pelegrins vos pòrtan
Corona d' òr y diamants
Per etèrna recordança
De fè y amor. . y lealtat.

¡Oh, Vèrge! daume la ditxa
De veurervós coronar
En aquest mon de misèris!
Llavors.... ¡à la eternitat!!

UNA SEUVATGINA.

XEREMIADES.

Seguint tradicional costum, diumenge passat va recorre es carrés d' aquesta Ciutat es Carro triuufal de la Beata. A les 8 y mitja, mentres sa música llansava à n' es vent ses séues nòtes, y sa gent arremolinada à sa plassa de Santa Magdalena se sempentetjava per veure milló sa funció, va comensá à marxá sa cavalgata; devant, es cavallés amb ses fumoses atxes, derrera es carro conduhint la Beateta rodetjada d' angels, cantant ses populars cansons qu' es cuydavan de repetí es nins y nines que 'l miravan passá y que sempre mos pareixen nòves tant mos plau sentirles.

Donada, com es costum, una vòlta pe sa plassa de Santa Magdalena, amb so millor ordre y sense cap tropessada, com pochs anys s' havia vist, va devallá es carro p' es carré de Sant Jaume y axí aná trescant per la vila d' avall y per la vila d' amunt.

Els cotxés encarregats de fé marxá bé la cosa se lluhiren; ni à sa sortida, ni durant sa vòlta, ni à s' arribada tengueren cap soscayre, deixant ben acreditada sa séua fama y mostiys tots els qui no heu desitjavan ó al manco no heu esperavan axí.

*
**

Recomanám à tothom qu' avuy va à sa peregrinació de la Mare-de-Deu de Lluch un romanso que ven Don Josep Tous, de sa Plassa de Cort, n.º 14.

Es un bon recòrd de la Mare-de-Deu y d' aquesta peregrinació.

*
**

Copiám de *La Veu de Monserrat*:

A sant Francisco de California se están fent molts de preparatius per celebrar lo 28 del corrent Agost lo centenar de la mòrt del Venerable P. Fr. Junípero Serra, frare franciscá, fill de Mallorca, que se pòt anomená l' Apòstol de California. Per espay de 36 anys evangelisá les terres desconegudes de la California Septentrional y se 'l considera com á fundadó de la avuy tan populosa Ciutat de Sant Francisco de California. Morí en opinió de Sant el 28 d' Agost de 1784.

Els Californians el tenen en gran veneració, y axí com l' any 78 celebraren el centenar de la fundació de Sant Francisco, erigint una estatua á Fra Junípero Serra, axí també vòlen enguañy commemorá el centenar de la séua preciosa mòrt. S' ha restaurat l' Iglesia del Càrme en que fou enterrat lo sant varó, y se preparan solemnes festes. El Governadó General ha fet una proclama declarant qu' el dia 28 d' Agost d' aquest any será dia de festa en tot l' Estat de California.

*
**

A n' es Coll d' en Rabassa, poblet

qu' está una llejo enfóra d'iglesies y que per aquesta causa casi ningú va à missa, han resòlt axecarné una de nòva. Amb aquest motiu y còm sòn tots els séus vecins jornalers pobres contan amb sos douatius y almoynes de ses hònes persones de Ciutat. Ses que ten gan intenció de contribuí à sa séua edificació pòden avisà à s' Administració d'aquest Setmanari abont queda ubèrta desde avuy sa llista de ses persones contribuyents à tan santa y necessaria millora.

SUSCRIPCIÓ COMENSADA. Ptas. Cts.

Don Sebastià García	10
» Ignaci Cortey	25
» Juan Tomas	2 50
» Guillem Roig (10 carreta- des de pedrench) además	2 50
» Gabriel Cardell y Gracias (10 carretades pedrench) y	2 50
» Jusèp Font.	5
» Jusèp Vives	10
» Miquèl Cardell.	5

Suma per ara. 62 50
Mes 20 carretades pedrench.

MISTERIS DEL SANTÍSSIM ROSARI

DEDICATS À NOSTRA SEÑORA DE LLUCH.

S'obra el portento major
En el seno de María;
Quant el *Fiat* pronuncia
Concep à Deu Salvador.

A Isabèl fereu visita
En Hebron en les muntanyes;
Y de Bèl en les entrañes
Son fill Juan se santifica.

En Berlèm à illum donareu
A Jesús un Deu fet Homo;
Y en un pesebre per tròno
Ab cariño el reclinareu.

Vos Mare y Vèrge mes pura
En el temple eus presentareu;
Y à la lley vos subjectareu
Ab Jesus vòstra ternura.

Ab lo Nin y el vòstro Espos
A lo sant temple pujareu;
Y allà en mitx de los Doctors
Vostron Fillet encontrareu.

Jesus en Getzemaní
Suhá mortal agonía;
Y à la memòria tenia
Tot quant 'via de patí.

A la columna assotat
Está nostro amat Jesus
Desmayat, ja no pòt pús
Per la sanch qu' ha derramat.

D'espines va coronat
Y de púrpura vestit,
El Rey del Cèl infinit
Es d' els judèus maltractat.

Jesús carregat veureu
Pujant al monte Calvari;
Seguint tal itinerari
Cau tres vòltes baix la creu.

A la muntaña arribat
El gran Aútor de la vida
Fonch enclavat de seguida...
Després, mòrt y sepultat.

Tres dies de soledat
Sense Jesus estiguereu;
Y luego gran gòig tingueru
Al veurèl resussitat.

En niguls tots resplandents
Vereu pujá amb gran victòria
A vostron Fill à la glòria
Amb los seus Pares creyents.

Lo Esperit Consolador
Els Apòstols il·lustrá;
Dantlos virtut y valor
Per l' Evangeli escampá.

Vòstra mòrt fonch tan ditxosa
Qual' via estat vòstra vida
Tres dies de succehida
Pujareu al Cèl gloriosa.

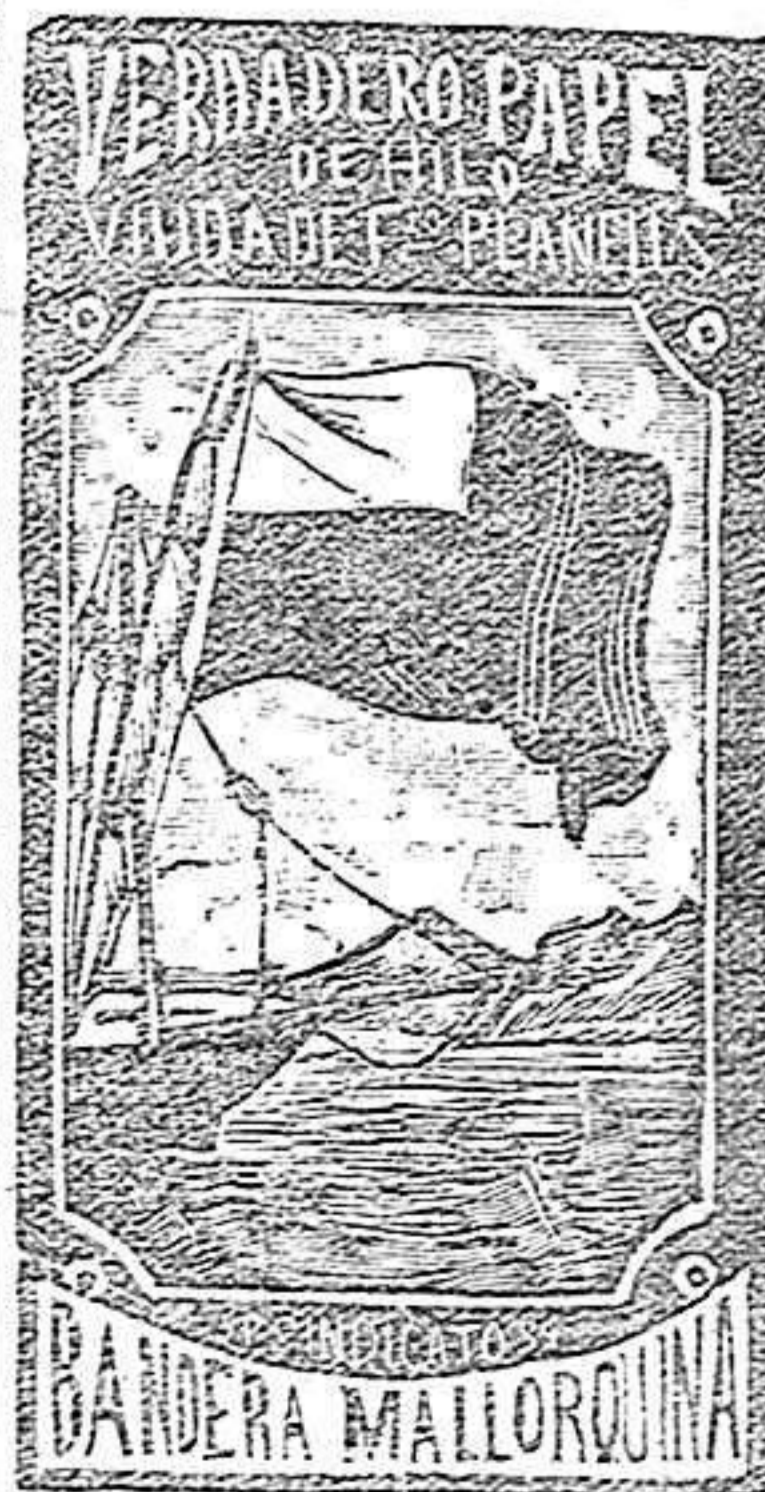
Còm à Reyna y advocada
Mare de los pecadors
Foreu en molts grans loors
De un Deu Trino coronada.

P. G. F.

FUMADÓS MALLORQUINS.

Quant sa guèrra qu' els espanyòls tenguerem l' any 1860 quantre els mòros, una vegada els nostros soldats se desgarraren y faitá poch per pèdre sa batalla. Per referlós à tots, torná à atacá y goñá s' acció, bastá qu' es General Prim agafás se bandera d' un Regiment y la tremolás de demunt es séu cavall.

Ara també voltros anau desgarrats fumant papés que vos posan en perill de malaltia, sa boca, sa gargamella y tot es pit. Era necessari ja que sa **BANDERA MALLORQUINA** vos mostrás es mes inofensiu y por lo tant es mes sá. Sa **Casa Planells** l' ha aixecada.
¡Miraula!

Lo negre feyshó blau y lo blanch gròch y tendreu sa nòstra bandera que de sa popa d' un llaut vos convida á gastá d' es seu papé si voleu fumá lo milló de lo més bò.

¡Hey haurá mallorquí que no 'n fum? Sa BANDERA heu reclama, es patriotisme hey exigeix, y es papé no vos ne deixarà apenadí perque no té rival en quant á fi, á fòrt, á no deixá mica de gust, á barato y á tení mols de papés el llibrets. Ni tan solament está blanquetjat amb polvos de gas còm es altres.

En trobareu á sa fàbrica, carré de sa Capelleria, 59, á ses botigues, y à tots el Estanchs.

PORROS-FEYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Tres per mí y tres per tú.
SEMBLANSES.—1. En qu' hey fan net.
2. En que per essé bona ha d' essé ben cloa.
3. En que la restreñan.
4. En que té bastimenta.
XARADA.....—Co-rre-dó (de convents.)
PREGUNTA.....—Porque un duya' sabates.
CAVILACIÓ.....—Barbari.
FUGA.....—Encara de més à més que la festetjas pobila ses atlòtes de la vila tenen un salero més.
ENDEVINAYA.—La mar.

GEROGLIFICH.

VIII VIII I IX IX I

S L L

Y G A N

ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un anell à un carnicé?
2. ¿Y un carnicé à un llop?
3. ¿Y un llop à una dòna?
4. ¿Y una dòna à una araña?

XARADA

Sa primera es un article;
prima y segona verdura;
tercera verb posesiu
y es tot ofici que abunda.

PREGUNTA.

¿Qu' es allò que quant mes bé heu tractan més mails resultats donan?

MESTRE GRINOS.

CAVILACIÓ.

MATRONA

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.
ELL.

FUGA DE VOCALS.

S.r. .x. c.m v.s d.r..
v.s d.r.. .x. c.m .s
.x. c.m v.s d.r.. .s
s.r. v.str. s. 'm v.l..

ENDEVINAYA.

Pròp de mí hey convèrsan poch,
Y una fònt sol ser ma aymia;
Mon nòm es nòm de fé via
Sens mourèm jamay d' un lloch.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Corresponsal d' Iciza.—Abundancia de material mos priva aquesta setmana. Será s' altre.
Un sócio.—S' articlet es una imitació d' un altre ja publicat. Nòtros desitjam còses nòves. Axi mateix hey ha tróssos qu' aprofitarem en son temps y lloch.

9 D' AGOST DE 1884

Estampa d' En Pere J. Gelabert.